Uradni list Evropske unije

C 202

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 57

30. junij 2014

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2014/C 202/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2014/C 202/02 Zadeva C-43/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. maja 2014 – Evropska komisija proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije (Ničnostna tožba — Direktiva 2011/82/EU — Čezmejna izmenjava informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu — Izbira pravne podlage — Člen 87(2)(a) PDEU — Člen 91 PDEU — Ohranitev učinkov direktive v primeru, da se razglasi za nično) 2

2014/C 202/03 Zadeva C-347/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburg) – Caisse nationale des prestations familiales proti Ulrike Wiering, Markusu Wieringu (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Uredba (EGS) št. 574/72 — Družinske dajatve — Družinski dodatki — Dodatek za šolanje — „Elterngeld“ — „Kindergeld“ — Izračun izravnalnega dodatka) 3

SL

2014/C 202/04 Zadeva C-414/12 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 8. maja 2014 – Bolloré proti Evropski komisiji (Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg samokopirnega papirja — Pripis kršitve, ki jo je storila hčerinska družba, matični družbi — Neposredna udeležba matične družbe pri kršitvi — Enako obravnavanje — Trajanje upravnega in sodnega postopka — Razumni rok — Pravica do obrambe) . . 4

2014/C 202/05 Zadeva C-483/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Grondwettelijk Hof – Belgija) – Pelckmans Turnhout NV proti Walter Van Gastel Balen NV in drugim (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Načeli enakosti in prepovedi diskriminacije — Izvajanje prava Unije — Področje uporabe prava Unije — Neobstoj — Nepristojnost Sodišča) 4

2014/C 202/06 Zadeva C-591/12 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 8. maja 2014 – Bimbo, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Panrico, SA (Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Zahteva za registracijo besedne znamke BIMBO DOUGHNUTS — Prejšnja španska besedna znamka DOGHNUTS — Relativni razlogi za zavrnitev — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Celovita presoja verjetnosti zmede — Samostojni razlikovalni položaj elementa sestavljene besedne znamke) 5

2014/C 202/07 Zadeva C-604/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – H.N. proti Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General (Direktiva 2004/83/ES — Minimalni standardi glede pogojev za priznanje statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite — Direktiva 2005/85/ES — Minimalni standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah — Nacionalno postopkovno pravilo, ki obravnavanje prošnje za subsidiarno zaščito pogojuje s predhodno zavrnitvijo prošnje za priznanje statusa begunca — Dopustnost — Procesna avtonomija držav članic — Načelo učinkovitosti — Pravica do dobrega upravljanja — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 41 — Nepristranskost in hitrost postopka) 6

2014/C 202/08 Zadeva C-15/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Nemčija) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH proti Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Javna naročila blaga — Direktiva 2004/18/ES — Oddaja naročila brez postopka javnega razpisa — Oddaja „in house“ — Izbrani ponudnik, ki je pravno ločen od naročnika — Pogoj „podobnega nadzora“ — Naročnik in izbrani ponudnik, med katerima ni razmerja nadzora — Tretji javni organ, ki nad naročnikom izvaja delni nadzor, nad izbranim ponudnikom pa nadzor, ki ga je mogoče opredeliti kot „podoben“ — „Horizontalni ‚in house‘ posel“) 7

2014/C 202/09 Zadeva C-35/13: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – ASS.I.CA. – Associazione Industriali delle Carni, Krafts Foods Italia SpA proti Associazioni fra produttori per la tutela del „‘Salame Felino“ in drugim (Kmetijstvo — Kmetijski proizvodi in živila — Uredba (EGS) št. 2081/92 — Člen 2 — Zaščita geografskih označb in označb porekla — Stvarno področje uporabe — Zaščita na nacionalnem ozemlju — Neobstoj registracije Skupnosti — Posledice — Zaščita označb proizvodov, za katere ne obstaja posebna povezava med njihovimi značilnostmi in njihovim geografskim poreklom — Pogoji) . 8

2014/C 202/10 Zadeva C-161/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Italija) – Idrodinamica Spurgo Velox in drugi proti Acquedotto Pugliese SpA (Javna naročila — Vodni sektor — Direktiva 92/13/EGS — Učinkoviti in hitri revizijski postopki — Rok za vložitev zahtevka za revizijo — Datum, na katerega začne teči ta rok) 9

2014/C 202/11 Zadeva C-162/14: Tožba, vložena 4. aprila 2014 – Evropska komisija proti Republiki Poljski 10

2014/C 202/12 Zadeva C-179/14: Tožba, vložena 10. aprila 2014 – Komisija proti Madžarski 10

2014/C 202/13 Zadeva C-187/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 16. aprila 2014 – Skatteministeriet proti DSV Road A/S 12

2014/C 202/14 Zadeva C-189/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Ciper) 16. aprila 2014 – Bogdan Chain proti Atlanco LTD 12

2014/C 202/15 Zadeva C-198/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hovioikeus (Finska) 22. aprila 2014 – Valev Visnapuu proti Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus . 13

2014/C 202/16 Zadeva C-202/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. februarja 2014 vložilo Cour administrative d'appel de Nantes (Francija) – Adiamix proti Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale 14

2014/C 202/17 Zadeva C-207/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. aprila 2014 vložilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o./ Republika Slovenija – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje 15

2014/C 202/18 Zadeva C-209/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. aprila 2014 vložilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija)– NLB Leasing d.o.o./Republika Slovenija – Ministrstvo za finance 15

2014/C 202/19 Zadeva C-633/13: Sklep predsednika Sodišča z dne 13. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji proti Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, *skupaj s* P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji 16

Splošno sodišče

2014/C 202/20 Zadeva T-406/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Donau Chemie proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kalcijevega karbida in magnezija za metalurško in plinsko industrijo v EGP razen Irske, Španije, Portugalske in Združenega kraljestva — Odločba, v kateri je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Določanje cen in razdelitev trga — Globe — Člen 23 Uredbe (ES) št. 1/2003 — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje — Sorazmernost — Nezmožnost plačila) 17

2014/C 202/21 Zadeva T-30/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Reagens proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg kositrnih toplotnih stabilizatorjev — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določitev cen, razdelitev trgov in izmenjava občutljivih poslovnih informacij — Trajanje kršitve — Globe — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Osnovni znesek — Olajševalne okoliščine — Plačilna sposobnost — Enakost obravnavanja — Sorazmernost — Neomejena pristojnost — Ustreznost zneska globe). 17

2014/C 202/22 Združene zadeve od T-458/10 do T-467/10 in T-471/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. maja 2014 – McBride in drugi proti Komisiji (Ribištvo — Ukrepi za ohranjanje staležev rib — Prestrukturiranje sektorja — Zahteve za povečanje ciljev večletnega usmerjevalnega programa zaradi izboljšanja varnosti na krovu — Zahteva Irske glede različnih ladij — Odločba, sprejeta po tem, ko je Splošno sodišče razglasilo ničnost prvotne odločbe v zvezi z istim postopkom — Nova odločba o zavrnitvi — Nepristojnost Komisije) 18

2014/C 202/23 Zadeva T-160/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Adler Modemärkte proti UUNT – Blufin (MARINE BLEU) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Predlog besedne znamke Skupnosti MARINE BLEU — Prejšnja besedna znamka Skupnosti BLUMARINE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) 19

2014/C 202/24 Zadeva T-198/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Nemčija proti Komisiji (Približevanje zakonodaj — Direktiva 2009/48/ES — Varnost igrač — Mejne vrednosti za nitrozamine, nitrozabilne snovi, svinec, barij, arzen, antimon in živo srebro v igračah — Sklep Komisije, s katerim ni bila v celoti odobrena ohranitev nacionalnih odločb, ki odstopajo od teh mejnih vrednosti — Časovno omejena odobritev — Dokaz, da se z nacionalnimi določbami zagotavlja višja raven zaščite za zdravje ljudi) . . 20

2014/C 202/25 Zadeva T-247/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. maja 2014 – Argo Group International Holdings proti UUNT – Arisa Assurances (ARIS) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti ARIS — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti ARISA ASSURANCES S. A. — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Soobstoj prejšnjih znamk na trgu — Načelo ameriškega prava, Morehouse defense' — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) 20

2014/C 202/26 Zadeva T-366/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. maja 2014 – Katjes Fassin proti UUNT (Yoghurt-Gums) (Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti Yoghurt-Gums — Absolutni razlogi za zavrnitev — Razlikovalni značaj — Opisni značaj — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009) 21

2014/C 202/27 Zadeva T-200/13 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. maja 2014 – De Luca proti Komisiji („Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Razvrstitev v naziv — Imenovanje na delovno mesto višje funkcionalne skupine na podlagi javnega natečaja — Zavrnitev tožbe na prvi stopnji po vrnitvi zadeve s strani Splošnega sodišča — Začetek veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodne določbe — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom") 22

2014/C 202/28 Zadeva T-419/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 6. maja 2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España proti Komisiji (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na španska postopka na področju konkurence — Zavrnitev dostopa zaradi molka organa — Odločba, sprejeta po vložitvi tožbe — Ustavitev postopka) 22

2014/C 202/29 Zadeva T-103/14 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 6. maja 2014 – Frucona Košice proti Komisiji (Začasna odredba — Državne pomoči — Alkoholne in žgane pijače — Odpis davčnega dolga v okviru prisilne poravnave — Odločba, s katero je pomoč razglašena za nezdružljivo z notranjim trgom in naložena njena izterjava — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti — Neobstoj fumus boni juris in nujnosti) 23

2014/C 202/30 Zadeva T-200/14: Tožba, vložena 27. marca 2014 – Ben Ali proti Svetu 23

2014/C 202/31 Zadeva T-207/14: Tožba, vložena 28. marca 2014 – Aluwerk Hettstedt proti ECHA 24

2014/C 202/32 Zadeva T-208/14: Tožba, vložena 28. marca 2014 – Richard Anton proti ECHA 25

2014/C 202/33 Zadeva T-217/14: Tožba, vložena 9. aprila 2014 – Gmina Kosakowo proti Komisiji 26

2014/C 202/34 Zadeva T-231/14 P: Pritožba, ki jo je 15. aprila 2014 vložila Evropska agencija za zdravila zoper sodbo, ki jo je 5. februarja 2014 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-29/13, Drakeford proti EMA 27

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*

(2014/C 202/01)

Zadnja objava

UL C 194, 24.6.2014

Prejšnje objave

UL C 184, 16.6.2014

UL C 175, 10.6.2014

UL C 159, 26.5.2014

UL C 151, 19.5.2014

UL C 142, 12.5.2014

UL C 135, 5.5.2014

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. maja 2014 – Evropska komisija proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije

(Zadeva C-43/12) ([1])

(Ničnostna tožba — Direktiva 2011/82/EU — Čezmejna izmenjava informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu — Izbira pravne podlage — Člen 87(2)(a) PDEU — Člen 91 PDEU — Ohranitev učinkov direktive v primeru, da se razglasi za ničnо)

(2014/C 202/02)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: T. van Rijn in R. Troosters, agenta)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopniki: F. Drexler, A. Troupiotis in K. Zejdová, agenti), Svet Evropske unije (zastopnika: J. Monteiro in E. Karlsson, agenta)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Kraljevina Belgija (zastopniki: J.-C. Halleux, T. Materne, agenta, skupaj s S. Rodriguesom in F. Libertom, odvetnikoma), Irska (zastopnika: E. Creedon, agentka, skupaj z N. Traversom, BL), Madžarska (zastopniki: M. Z. Fehér, K. Szíjjártó in K. Molnár, agenti), Republika Poljska (zastopnika: B. Majczyna in M. Szpunar, agenta), Slovaška republika (zastopnik: B. Ricziová, agentka), Kraljevina Švedska (zastopnici: A. Falk in C. Stege, agentki), Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske (zastopniki: C. Murrell in S. Behzadi-Spencer, agentki, skupaj z J. Mauricijem in J. Holmesom, barristers)

Predmet

Ničnostna tožba – Direktiva 2011/82/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o lažji čezmejni izmenjavi informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu (UL L 288, str. 1) – Izbira pravne podlage – Nadomestitev predlagane pravne podlage na področju skupne prometne politike z drugo s področja policijskega sodelovanja – Cilj izboljšanja varnosti v cestnem prometu – Ohranitev učinkov direktive v primeru razglasitve ničnosti.

Izrek

1. *Direktiva 2011/82/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o lažji čezmejni izmenjavi informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu se razglasi za ničnо.*

2. *Učinki Direktive 2011/82 se ohranijo do začetka veljave – v razumnem roku, ki ne sme preseči dvanajstih mesecev od dneva razglasitve te sodbe – nove direktive, ki bo temeljila na ustrezni pravni podlagi, in sicer na členu 91(1)(c) PDEU.*

3. *Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.*

4. *Kraljevina Belgija, Irska, Madžarska, Republika Poljska, Slovaška republika, Kraljevina Švedska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.*

([1]) UL C 98, 31.3.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburg) – Caisse nationale des prestations familiales proti Ulrike Wiering, Markusu Wieringu

(Zadeva C-347/12) ([1])

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Uredba (EGS) št. 574/72 — Družinske dajatve — Družinski dodatki — Dodatek za šolanje — „Elterngeld“ — „Kindergeld“ — Izračun izravnalnega dodatka)

(2014/C 202/03)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Caisse nationale des prestations familiales

Toženi stranki: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Razlaga členov 1(u)(i), 4(1)(h) in 76 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena – Razlaga člena 10(1)(b)(i) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83) – Pojem „družinske dajatve“ – Delavec, ki živi v Nemčiji in dela v Luksemburgu – Prekrivanje upravičenosti do družinskih dajatev – Izračun izravnalnega dodatka, ki se izplačuje v Luksemburgu – Upoštevanje nemških dodatkov za šolanje „Elterngeld“ in „Kindergeld“

Izrek

Člena 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 in kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, in člen 10(1)(b)(i) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo št. 118/97, je treba razlagati tako, da se v primeru, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, za izračun izravnalnega dodatka, ki ga je morebiti treba izplačati delavcu migrantu v državi članici njegove zaposlitve, ne smejo upoštevati vse družinske dajatve, ki jih prejema družina tega delavca na podlagi zakonodaje države članice stalnega prebivališča, ker „Elterngeld“, ki ga določa nemška zakonodaja, ni iste vrste v smislu člena 12 Uredbe št. 1408/71 kot „Kindergeld“, ki ga določa ista zakonodaja, in družinski dodatki, ki jih določa luksemburška zakonodaja, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

([1]) UL C 287, 22.9.2012.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 8. maja 2014 – Bolloré proti Evropski komisiji

(Zadeva C-414/12 P) ([1])

(Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg samokopirnega papirja — Pripis kršitve, ki jo je storila hčerinska družba, matični družbi — Neposredna udeležba matične družbe pri kršitvi — Enako obravnavanje — Trajanje upravnega in sodnega postopka — Razumni rok — Pravica do obrambe)

(2014/C 202/04)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Bolloré (zastopniki: P. Gassenbach, C. Lemaire in O. de Juvigny, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: W. Mölls in R. Sauer, agenta, skupaj z N. Coutrelisom, odvetnikom)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 27. junija 2012 v zadevi Bolloré proti Komisiji (T-372/10), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4160 final z dne 23. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/36.212 – Samokopirni papir) ali njegovo preoblikovanje – Sklep, ki je bil sprejel po razglasitvi ničnosti prvega sklepa – Pripis odgovornosti za kršitev obvladujoči družbi kot neposrednemi storilki – Globa – Zakonitost v kazenskem pravu – Enako obravnavanje – Razumni rok – Pravica do obrambe

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*

2. *Družbi Bolloré se naloži plačilo stroškov te pritožbe.*

([1]) UL C 355, 17.11.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Grondwettelijk Hof – Belgija) – Pelckmans Turnhout NV proti Walter Van Gastel Balen NV in drugim

(Zadeva C-483/12) ([1])

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Načeli enakosti in prepovedi diskriminacije — Izvajanje prava Unije — Področje uporabe prava Unije — Neobstoj — Nepristojnost Sodišča)

(2014/C 202/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pelckmans Turnhout NV

Tožene stranke: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Ob udeležbi: Ministerraad

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Grondwettelijk Hof – Belgija – Razlaga člena 6(3) PEU, členov 34 PDEU, 35 PDEU, 36 PDEU, 56 PDEU in 57 PDEU ter členov 15, 16, 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Nacionalna ureditev, ki za trgovine na drobno določa obvezen dan tedenskega počitka – Izjeme za trgovine na določenih krajih in trgovine, ki prodajajo določene proizvode

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je predložilo Grondwettelijk Hof (Belgija).

([1]) UL C 26, 26.1.2013.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 8. maja 2014 – Bimbo, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Panrico, SA

(Zadeva C-591/12 P) ([1])

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Zahteva za registracijo besedne znamke BIMBO DOUGHNUTS — Prejšnja španska besedna znamka DOGHNUTS — Relativni razlogi za zavrnitev — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Celovita presoja verjetnosti zmede — Samostojni razlikovalni položaj elementa sestavljene besedne znamke)

(2014/C 202/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Bimbo, SA (zastopnika: C. Prat, odvetnik, R. Ciullo, Barrister)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: A. Folliard-Monguiral in J. Crespo Carrillo, agenta), Panrico, SA (zastopnik: D. Pellisé Urquiza, odvetnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 10. oktobra 2012 v zadevi Bimbo, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (T-569/10), s katero je to sodišče zavrnilo tožbo za razveljavitev, ki jo je prijavitelj besedne znamke „BIMBO DOUGHNUTS“ za proizvode iz razreda 30 vložil zoper odločbo R 838/2009-4 četrtega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 7. oktobra 2010, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za ugovore, ki je zavrnil registracijo navedene znamke v okviru postopka z ugovorom, ki ga je vložil imetnik mednarodnih in nacionalnih besednih znamk „DONUT“, „DOGHNUTS“ ter „DONUTS“ in mednarodnih in nacionalnih figurativnih znamk, ki vsebujejo besedni element „donuts“, za proizvode iz razreda 30 – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 – Verjetnost zmede

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*

2. *Bimbo SA se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 55, 23.2.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – H.N. proti Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Zadeva C-604/12) ([1])

(Direktiva 2004/83/ES — Minimalni standardi glede pogojev za priznanje statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite — Direktiva 2005/85/ES — Minimalni standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah — Nacionalno postopkovno pravilo, ki obravnavanje prošnje za subsidiarno zaščito pogojuje s predhodno zavrnitvijo prošnje za priznanje statusa begunca — Dopustnost — Procesna avtonomija držav članic — Načelo učinkovitosti — Pravica do dobrega upravljanja — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 41 — Nepristranskost in hitrost postopka)

(2014/C 202/07)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: H.N.

Tožene stranke: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supreme Court – Razlaga Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL L 304, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 19, zvezek 7, str. 96) – Prošnja za subsidiarno zaščito, vložena, ne da bi bila predhodno vložena prošnja za status begunca

Izrek

Direktiva Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite in načelo učinkovitosti ter pravica do dobrega upravljanja ne nasprotujejo nacionalnemu postopkovnemu pravilu, kakršno je to iz postopka v glavni stvari in ki obravnavanje prošnje za subsidiarno zaščito pogojuje s predhodno zavrnitvijo prošnje za priznanje statusa begunca, če se lahko, prvič, prošnja za priznanje statusa begunca in prošnja za subsidiarno zaščito vložita hkrati in če, drugič, to nacionalno postopkovno pravilo ne privede do tega, da se prošnja za subsidiarno zaščito obravnava v nerazumnem roku, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

([1]) UL C 86, 23.3.2013.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Nemčija) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH proti Datenlotsen Informationssysteme GmbH

(Zadeva C-15/13) ([1])

(Javna naročila blaga — Direktiva 2004/18/ES — Oddaja naročila brez postopka javnega razpisa — Oddaja „in house“ — Izbrani ponudnik, ki je pravno ločen od naročnika — Pogoj „podobnega nadzora“ — Naročnik in izbrani ponudnik, med katerima ni razmerja nadzora — Tretji javni organ, ki nad naročnikom izvaja delni nadzor, nad izbranim ponudnikom pa nadzor, ki ga je mogoče opredeliti kot „podoben“ — „Horizontalni ‚in house‘ posel“)

(2014/C 202/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH

Tožena stranka: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Razlaga pojma „javno naročilo“ iz člena 1(2)(a) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132) – Morebitna vključitev pogodbe med družbo in univerzo, ki ju nadzira isti organ javnega prava, ki je naročnik v smislu Direktive (horizontalni posel „in house“) – Obseg nadzora tega organa javnega prava

Izrek

Člen 1(2)(a) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je treba razlagati tako, da je pogodba, katere predmet je dobava blaga in ki je sklenjena med univerzo, ki je naročnik in ki jo na področju naročil blaga in storitev nadzira nemška zvezna dežela, na eni strani in družbo zasebnega prava, ki je v lasti zvezne države in nemških zveznih dežel, med katerimi je navedena zvezna dežela, na drugi, javno naročilo v smislu te določbe in je zanjo torej treba uporabiti pravila o oddaji javnih naročil, določena s to direktivo.

([1]) UL C 114, 20.4.2013.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – ASS.I.CA. – Associazione Industriali delle Carni, Krafts Foods Italia SpA proti Associazioni fra produttori per la tutela del „"Salame Felino" in drugim

(Zadeva C-35/13) ([1])

(Kmetijstvo — Kmetijski proizvodi in živila — Uredba (EGS) št. 2081/92 — Člen 2 — Zaščita geografskih označb in označb porekla — Stvarno področje uporabe — Zaščita na nacionalnem ozemlju — Neobstoj registracije Skupnosti — Posledice — Zaščita označb proizvodov, za katere ne obstaja posebna povezava med njihovimi značilnostmi in njihovim geografskim poreklom — Pogoji)

(2014/C 202/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: ASS.I.CA. – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA

Tožene stranke: Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino", La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi F.lli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Corte suprema di cassazione – Razlaga člena 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 4) – Označba porekla, ki ni bila registrirana in za katero ni obstajal pravno zavezujoč ukrep, ki določa meje geografskega območja proizvodnje, ureditev proizvodnje in morebitne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati proizvajalci, zato da lahko uveljavljajo pravico do uporabe te označbe – Možnost, da se na nacionalnem ozemlju z ukrepom zoper nelojalno konkurenco prepove uporaba te označbe za nacionalne proizvode, ki ne izvirajo iz krajev, navedenih v označbi.

Izrek

Uredbo Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 535/97 z dne 17. marca 1997, je treba razlagati tako, da ne daje zaščite geografskemu imenu, ki ni registrirano v Skupnosti, lahko pa je, odvisno od primera, zaščiteno na podlagi nacionalne zakonodaje o geografskih označbah proizvodov, za katere ne obstaja posebna povezava med njihovimi značilnostmi in njihovim geografskim poreklom, a le če izvajanje te zakonodaje ne posega v cilje Uredbe št. 2081/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 535/97, in če ni v nasprotju s prostim pretokom blaga iz člena 28 ES, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

([1]) UL C 86, 23.3.2013.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. maja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Italija) – Idrodinamica Spurgo Velox in drugi proti Acquedotto Pugliese SpA

(Zadeva C-161/13) ([1])

(Javna naročila — Vodni sektor — Direktiva 92/13/EGS — Učinkoviti in hitri revizijski postopki — Rok za vložitev zahtevka za revizijo — Datum, na katerega začne teči ta rok)

(2014/C 202/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Idrodinamica Spurgo Velox, Giovanni Putignano e figli srl, Cogeir srl, Splendor Sud srl, Sceap srl

Tožena stranka: Acquedotto Pugliese SpA

ob udeležbi: Tundo srl, Giovanni XXIII Soc. coop. arl

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Razlaga členov 1, 2a, 2c in 2f Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 315) – Rok za vložitev zahtevka za revizijo – Začetek – Nacionalna zakonodaja, ki določa, da rok za vložitev zahtevka za revizijo začne teči od dneva, ko je vlagatelju zahtevka za revizijo vročena odločba o dokončni oddaji javnega naročila – Vlagatelj zahtevka za revizijo, ki je po navedeni vročitvi zvedel za obstoj kršitve določb na področju oddaje javnih naročil

Izrek

Člen 1(1) in (3) ter 2a(2), zadnji pododstavek, Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007, je treba razlagati tako, da začne rok za vložitev ničnostne tožbe proti odločbi o oddaji javnega naročila teči znova, če naročnik izda novo odločbo po izdaji odločbe te o oddaji, vendar pred podpisom pogodbe, pri čemer lahko nova odločba vpliva na zakonitost te odločbe o oddaji javnega naročila. Ta rok začne teči z obvestilom ponudnikom o poznejši odločbi ali – če tega ni – s trenutkom, ko se ponudniki z njim seznanijo.

Če se ponudnik po poteku roka za vložitev zahtevka za revizijo, ki ga določa nacionalno pravo, seznani z morebitno nepravilnostjo, ki je bila storjena pred izdajo odločbe o oddaji javnega naročila, ima pravico do vložitve zahtevka za revizijo le v tem roku, razen če izrecna določba nacionalnega prava zagotavlja takšno pravico v skladu s pravom Unije.

([1]) UL C 189, 29.6.2013.

Tožba, vložena 4. aprila 2014 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-162/14)

(2014/C 202/11)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Tokár in K. Herrmann, agenta)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj:

— ugotovi, da Republika Poljska s tem, da je v členu 45(1)(1) in (1a) zakona o javnih naročilih (Prawo zamówień publicznych) ohranila v veljavi razloge za izključitev gospodarskih subjektov iz postopka oddaje javnega naročila, ki presegajo materialno-pravna merila izčrpnega seznama razlogov za izključitev iz člena 45(2) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ([1]), ni izpolnila obveznosti iz člena 45(2) te direktive;

— se Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V členu 24(1)(1) in (1a) zakona o javnih naročilih našteti razlogi za izključitev gospodarskega subjekta iz postopka oddaje javnega naročila, ki se nanašajo na njegove poklicne lastnosti – in sicer, prvič, da je gospodarski subjekt zaradi neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve pogodbe povzročil pravnomočno ugotovljeno škodo, in drugič, da je bil gospodarski subjekt stranka pogodbe, ki jo je naročnik razvezal, odpovedal ali od nje odstopil iz razlogov na strani tega gospodarskega subjekta – presegajo okvir pogojev za izključitev iz člena 45(2) Direktive 2004/18/ES, zlasti njegovo točko (d).

Razlaga zadnjega pogoja je bil predmet sodbe Sodišča v zadevi Forposta SA, ABC Direct Contact, C-465/11. Sodišče je razsodilo, da pojem „kršitev zaradi hude poklicne napake“, kot je določen v členu 45(2)(d) Direktive 2004/18/ES, obsega vsako krivdno ravnanje gospodarskega subjekta, ki vpliva na njegovo poklicno verodostojnost. Vendar se pogoji za izključitev v poljskem zakonu ne omejujejo le na ravnanje gospodarskega subjekta, ki omogoča sklepanje o naklepu ali krivdni malomarnosti določene stopnje, temveč zavezujejo javnega naročnika k samodejni izključitvi tega gospodarskega subjekta, brez predhodne ocene o njegovem krivdnem ravnanju.

([1]) UL L 134, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

Tožba, vložena 10. aprila 2014 – Komisija proti Madžarski

(Zadeva C-179/14)

(2014/C 202/12)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: A. Tokár in E. Montaguti, agenta)

Tožena stranka: Madžarska

Predlog tožeče stranke

Komisija predlaga Sodišču, naj:

1. Razglasi, da je Madžarska, s tem da je uvedla in ohranjala sistem kartice SZÉP, ki je urejen v vladni uredbi 55/2011 z dne 12. aprila in spremenjen z zakonom CLVI iz leta 2011, kršila Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ([1]), ker:

— člen 13 vladne uredbe o sistemu kartice SZÉP v povezavi z določbami člena 2(2)(d) zakona št. XCVI iz leta 1993, člena 2(b) zakona št. CXXXII iz leta 1997 in členov 1, 2(1) in (2), 55(1) in (3) in 64(1) zakona št. IV iz leta 2006 prepoveduje, da bi podružnice družb lahko izdajale kartice SZÉP in zato krši določbe členov 14, točka 3, in 15(2)(b) Direktive 2006/123;

— člen 13 vladne uredbe o kartici SZÉP v povezavi z določbami členov 1, 2(1) in(2), 55(1) in (3) in 64(1) zakona št. IV iz leta 2006, člena 2(2)(d) zakona št. XCVI iz leta 1993 in člena člena 2(b) zakona št. CXXXII iz leta 1997, pri presoji, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 13(a)(b) in (c) te vladne uredbe, ne priznava dejavnosti skupine podjetij v primerih, ko matično podjetje ni družba, ustanovljena po madžarskem pravu in ko podjetja, ki spadajo v to skupino, ne delujejo v obliki družbe madžarskega prava, in zato krši določbe člena 15(1), (2)(b) in 3 Direktive 2006/123;

— člen 13 vladne uredbe o kartici SZÉP v povezavi z določbami členov 1, 2(1) in(2), 55(1) in (3) in 64(1) zakona št. IV iz leta 2006, člena 2(2)(d) zakona št. XCVI iz leta 1993 in člena člena 2(b) zakona št. CXXXII iz leta 1997 ohranja možnost za banke in finančne institucije, da izdajajo kartico SZÉP, ker lahko samo te ustanove izpolnjujejo pogoje iz člena 13 te vladne uredbe in zato krši člen 15(1) in (2)(d) ter (3) Direktive 2006/123;

— člen 13 vladne uredbe o kartici SZÉP krši člen 16 Direktive 2006/123, saj možnost izdaje kartice SZÉP pogojuje z obstojem poslovne enote na Madžarskem.

2. Podredno, razglasi, da sistem kartice SZÉP, ki je bil uveden z vladno uredbo 55/2011 z dne 12. aprila 2011, krši člena 49 PDEU in 56 PDEU, ker se določbe Direktive 2006/123, navedene v točki 1, ne morejo uporabljati za določbe, navedene v tej točki.

3. Razglasi, da je sistem bonov za prehrano „Erzsébet“, urejen z zakonom št. CLVI iz leta 2011 in zakonom št. CIII iz leta 2012, ki uvaja monopol v korist javnih organov za izdajo bonov za hladne obroke in ki je začel veljati brez ustreznega prehodnega obdobja in prehodnih ukrepov, v nasprotju s členoma 49 PDEU in 56 PDEU, ker členi 1, 5 in 477 zakona št. CLVI iz leta 2011 ter členi 2(1) in (2), 6 in 7 zakona št. CIII iz leta 2012 določajo nesorazmerne omejitve.

4. Madžarski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Madžarska je leta 2011 spremenila zakonodajo o izdaji bonov za hladne in tople obroke, za počitnice in za prosti čas, ki pomenijo nezakonito prednost, ki jo delodajalci dajejo svojim zaposlenim, zato zanje velja ugodnejši davčni sistem in sistem socialne varnosti; ta nova ureditev je začela veljati 1. januarja 2012 brez ustreznega prehodnega obdobja. Pred temi spremembami pravila notranjega prava niso določala posebnih pogojev glede izdaje takih bonov za prehrano in glede njihove oblike. Po teh spremembah je organ iz javnega sektorja, Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (madžarski nacionalni sklad za počitnice) dobil monopol za izdajo bonov za hladne obroke v papirni in elektronski obliki in bonov za tople obroke v papirni obliki. S to ureditvijo so bili izredno strogim pogojem podvrženi boni za počitnice, prosti čas in tople obroke, ki so bili poleg tega lahko izdani samo v elektronski obliki. Izpodbijani ukrepi so privedli do izključitve s trga več ponudnikov, ki so bili že več let na trgu, omejili dostop na trg novim ponudnikom in povzročili, da je bilo svobodno opravljanje storitev nemogoče. Poleg tega je trg kartice SZÉP praktično rezerviran za tri skupine relativno pomembnih bank, ustanovljenih po madžarskem pravu, medtem ko se boni „Erzsébet“ lahko izdajajo samo v okviru državnega monopola. Dejstvo, da so prihodki javnopravnega sklada, ki ima ta monopol, namenjeni plačilu socialnih izdatkov, ne zadostuje za utemeljitev omejitev, ki so bile uvedene s to ureditvijo. V skladu z upoštevnimi določbami PDEU in Direktive 2006/123 se namreč svoboda ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev lahko omejita le, če se te omejitve uporabljajo nediskriminatorno, če se izvajajo v javnem interesu in če so v skladu z načeli nujnosti in sorazmernosti.

([1]) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 16. aprila 2014 – Skatteministeriet proti DSV Road A/S

(Zadeva C-187/14)

(2014/C 202/13)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: DSV Road A/S

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 203(1) Carinskega zakonika ([1]) treba razlagati tako, da je iz carinskega nadzora izvzet položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari, če se šteje, da se je (a) vsak od obeh začetih tranzitnih postopkov v letih 2007 in 2008 nanašal na isto blago, ali če (b) ni mogoče dokazati, da je šlo za isto blago?

2. Ali je člen 204 Carinskega zakonika ([2]) treba razlagati tako, da pomeni, da carinski dolg nastane v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, če se šteje, da se je (a) vsak od obeh začetih tranzitnih postopkov v letih 2007 in 2008 nanašal na isto blago, ali če (b) ni mogoče dokazati, da je šlo za isto blago?

3. Ali je člen 859 določb za izvajanje ([3]) treba razlagati tako, da gre v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, za kršitev obveznosti, ki ni imela bistvenega vpliva na pravilen potek carinskega postopka, če se šteje, da se je (a) vsak od obeh začetih tranzitnih postopkov v letih 2007 in 2008 nanašal na isto blago, ali če (b) ni mogoče dokazati, da je šlo za isto blago?

4. Ali prva država članica, v katero je bilo blago uvoženo, davčnemu zavezancu, ki ga je določila država članica, lahko zavrne odbitek uvoznega DDV na podlagi člena 168(e) Direktive o DDV ([4]), če je bil uvozni DDV zaračunan prevozniku zadevnega blaga, ki ni uvoznik ali lastnik tega blaga, ampak ga je le prevažal in bil zadolžen za carinjenje pošiljke v okviru svoje dejavnosti odpreme tovora, ki je predmet DDV?

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).

([2]) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).

([3]) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).

([4]) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Ciper) 16. aprila 2014 – Bogdan Chain proti Atlanco LTD

(Zadeva C-189/14)

(2014/C 202/14)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Eparchiako Dikastirio Lefkosias (okrožno sodišče v Nikoziji)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bogdan Chain

Tožena stranka: Atlanco LTD

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se to, da področje uporabe člena 13(1)(b) Uredbe (ES) št. 883/2004 ([1]) in člena 14(5)(b) izvedbene uredbe št. 987/2009 ([2]) vključuje, osebo, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah razlaga tako, da zajema tudi primer osebe, ki na podlagi pogodbe z enim samim delodajalcem s sedežem v državi članici EU opravlja storitve v drugih dveh državah članicah EU, čeprav:

   i. druga država članica, v kateri naj bi oseba delala, ob vložitvi prošnje za izdajo obrazca A1 še ni določena niti predvidljiva zaradi posebne narave dela – začasna dejavnost delavcev za kratka obdobja v različnih državah članicah Evropske unije

   ali

   ii. trajanja dejavnosti v prvi in/ali drugi državi članici še ni mogoče določiti ali ni predvidljivo zaradi posebne narave dela – začasna dejavnost delavcev za kratka obdobja v različnih državah članicah Evropske unije?

2. Če je odgovor na vprašanje iz prejšnje točke 1 pritrdilen, ali je mogoče člen 14(5)(b) izvedbene uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da se za izvajanje člena 13(1)(b) Uredbe št. 883/2004 izraz, oseba, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah nanaša tudi na primer, v katerem so tudi obdobja nedejavnosti med dvema obdobjema dela, opravljanega v različnih državah članicah, delavec pa med trajanjem te dejavnosti še naprej dela v okviru iste pogodbe o zaposlitvi?

3. Če je odgovor na vprašanje iz prejšnje točke 1 pritrdilen, ali to, da pristojna država članica ne izda obrazca A1, nasprotuje uporabi člena 13(1)(b) Uredbe št. 883/2004?

4. Ali členi 16(5) in/ali 20(1) ali kateri drugi člen izvedbene uredbe št. 987/2009 za državo članico na podlagi vmesne odločbe države članice stalnega prebivališča glede zakona, ki se uporabi, določajo obveznost, da obrazec A1 izda po uradni dolžnosti, ne da bi moral zadevni delodajalec pri pristojni državi članici vložiti ustrezno prošnjo?

([1]) Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

([2]) Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hovioikeus (Finska) 22. aprila 2014 – Valev Visnapuu proti Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Zadeva C-198/14)

(2014/C 202/15)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Helsingin hovioikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valev Visnapuu

Tožena stranka: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba dopustnost finskih določb o davku na embalažo pijač, na podlagi katerih se pobira ta davek, če embalaža ni vključena v sistem vračanja, presojati po členu 110 PDEU namesto po členu 34 PDEU? Pri spornem sistemu vračanja je treba, da gre za sistem varščine, pri katerem izvajalec embaliranja ali uvoznik pijač sam ali na način, predpisan v zakonu o odpadkih ali v ustreznih pravnih predpisih, ki veljajo za provinco Åland, poskrbi za ponovno uporabo ali recikliranje embalaže pijač tako, da se embalaža uporabi znova ali pa reciklira kot surovina.

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: ali je navedena ureditev v skladu s členi 1(1), 7 in 15 Direktive 94/62/ES ([1]), če se upošteva tudi člen 110 PDEU?

3. V primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje: ali je navedena ureditev v skladu s členi 1(1), 7 in 15 Direktive 94/62/ES, če se upošteva tudi člen 34 PDEU?

4. V primeru nikalnega odgovora na tretje vprašanje: ali se šteje finska ureditev davka na embalažo pijač za dopustno na podlagi 36 PDEU?

5. Ali se lahko šteje, da zahteva, da potrebuje oseba, ki uporablja alkoholne pijače v komercialne namene, za svojo dejavnost, ki zadeva alkoholne pijače za uvoz, posebno dovoljenje za prodajo na drobno, če je finski kupec preko interneta ali kako drugače preko prodaje na daljavo od prodajalca, ki posluje v drugi državi članici, kupil alkoholne pijače, ki jih na Finsko prepelje prodajalec, zadeva obstoj monopola ali je del delovanja monopola, tako da ni v nasprotju z določbami člena 34 PDEU, temveč ga je treba ocenjevati v luči člena 37 PDEU?

6. V primeru pritrdilnega odgovora na peto vprašanje: ali je zahteva za dovoljenje združljiva s pogoji za državne monopole na podlagi 37 PDEU?

7. V primeru nikalnega odgovora na peto vprašanje in se za obravnavani primer uporablja člen 34 PDEU: ali gre pri finski ureditvi, v skladu s katero je pri naročanju alkoholnih pijač iz tujine preko interneta ali kako drugače v prodaji na daljavo uvoz pijač za osebno uporabo dovoljen samo, če je alkoholne pijače uvozil naročnik sam ali tretja, od prodajalca neodvisna oseba, in po kateri se v nasprotnem primeru za uvoz zahteva dovoljenje na podlagi zakona o alkoholu, za količinsko omejevanje ali ukrep z enakim učinkom v nasprotju s členom 34?

8. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje: ali se lahko ureditev šteje za utemeljeno in sorazmerno glede na varovanje zdravja in življenja ljudi?

([1]) Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 13, str. 349).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. februarja 2014 vložilo Cour administrative d'appel de Nantes (Francija) – Adiamix proti Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

(Zadeva C-202/14)

(2014/C 202/16)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour administrative d'appel de Nantes

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Adiamix

Tožena stranka: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Vprašanje za predhodno odločanje

Sodišče se z vidika opredelitve obstoječega sistema pomoči naproša za presojo o veljavnosti Odločbe Evropske komisije št. 2004/343/ES z dne 16. decembra 2003 o sistemu oprostitve po členu 44f splošnega davčnega zakonika v zvezi s prevzemom podjetij v težavah ([1]).

([1]) Odločba Komisije z dne 16. decembra 2003 o shemi pomoči Francije za prevzem podjetij v težavah (UL L 108, str. 38).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. aprila 2014 vložilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o./Republika Slovenija – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

(Zadeva C-207/14)

(2014/C 202/17)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.

Tožena stranka: Republika Slovenija – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo drugega odstavka 8. Člena Direktive 2009/54/ES ([1]), 8/2, razlagati tako, da se kot „naravna mineralna voda, ki izvira iz istega izvira“:

   a) šteje voda iz posamezne iste vrtine, ne šteje pa voda, ki se črpa na drugi vrtini, čeprav gre za vodo, ki ima svoj izvor v istem vodonosniku istega podzemnega vodnega telesa v smislu opredelitve pojma „vodonosnik“ in „podzemno vodno telo“ iz Direktive 2000/60/ES ([2]);

   b) šteje voda iz posamezne iste vrtine, ne šteje pa voda, ki se črpa na drugi vrtini, čeprav gre za vodo, ki ima svoj izvor v istem vodonosniku istega podzemnega vodnega telesa v smislu opredelitve pojma „vodonosnik“ in „podzemno vodno telo“ iz Direktive 2000/60/ES, pri čemer je treba pri tej opredelitvi upoštevati tudi okoliščine, kot so razdalja med vrtinami, globina vrtin, specifična kakovost vode iz posamezne vrtine (npr. kemijska in mikrobiološka sestava), hidravlična povezanost vrtin, odprtost oziroma zaprtost vodonosnika;

   c) šteje vsa voda, ki ima svoj izvor v istem vodonosniku istega podzemnega vodnega telesa v smislu opredelitve pojma „vodonosnik“ in „podzemno vodno telo“ iz Direktive 2000/60/ES, ne glede na to, da prihaja na površje iz več vrtin;

   d) šteje vsa voda, ki ima svoj izvor v istem vodonosniku istega podzemnega vodnega telesa v smislu opredelitve pojma „vodonosnik“ in „podzemno vodno telo“ iz Direktive 2000/60/ES, ne glede na to, da prihaja na površje iz več vrtin, pri čemer je treba pri tej opredelitvi upoštevati tudi okoliščine, kot so razdalja med vrtinami, globina vrtin, specifična kakovost vode iz posamezne vrtine (npr. kemijska in mikrobiološka sestava), hidravlična povezanost vrtin, odprtost oziroma zaprtost vodonosnika;

2. Ali je v primeru, da ni mogoče pritrditi nobenemu stališču iz 1. vprašanja treba razlago pojma , „naravna mineralna voda, ki izvira iz istega izvira“ opreti na okoliščine, kot so razdalja med vrtinami, globina vrtin, specifična kakovost vode iz posamezne vrtine, hidravlična povezanost vrtin, odprtost oziroma zaprtost vodonosnika?

([1]) UL L 164, 26.06.2009, str. 45.
([2]) UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. aprila 2014 vložilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija)– NLB Leasing d.o.o./Republika Slovenija – Ministrstvo za finance

(Zadeva C-209/14)

(2014/C 202/18)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: NLB Leasing d.o.o.

Tožena stranka: Republika Slovenija – Ministrstvo za finance

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba glede na okoliščine, kakršne so v postopku v glavni stvari, člen 90(1) Direktive Sveta 2006/112/ES ([1]) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da pomeni vrnitev predmeta leasinga nepremičnine zaradi delnega neplačila obveznosti leasingojemalca nazaj v posest leasingodajalcu z namenom nadaljnje prodaje in poplačila iz leasing pogodbe že po zapadlosti vseh obrokov leasinga, situacijo „preklica naročila, zavrnitve ali celotnega ali delnega neplačila“ po dobavi, po kateri se davčna osnova ustrezno zmanjša?

2. Ali je treba člene 2(1), 14 in 24(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da se znesek za odkupni opciji, ki predstavlja bistveni del celotne obveznosti po Pogodbah o finančnem leasingu in ki ga je leasingojemalec plačal leasingodajalcu na način, da je zaradi delnega neplačila obveznosti leasingodajalec odvzel predmet leasinga nazaj v svojo posest, ga prodal tretji osebi in presežek kupnine iz te prodaje izplačal leasingojemalcu, pri čemer je v dokončnem obračunu od presežka kupnine odštel tudi zneske odkupnih opcij, šteje kot plačilo za izpolnitev pogodbe in dobavo blaga in kot tako za predmet DDV; ali kot plačilo za storitev najema oziroma uporabe nepremičnine (in kot tako za predmet DDV po izbiri davčnih zavezancev); ali kot odškodnina za odpoved pogodbe, plačana za odpravo škode, utrpljene zaradi neizpolnitve leasingojemalca, ki nima neposredne zveze s kakršnokoli odplačno storitvijo in kot taka ni predmet DDV?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje, da gre za plačilo za dobavo blaga in izpolnitev pogodbe, je nadaljnje vprašanje, ali načelo davčne nevtralnosti nasprotuje temu, da je leasingodajalec izstopni DDV obračunal dvakrat, in sicer prvič ob sklenitvi Pogodb o finančnem leasingu (tudi za znesek odkupnih opcij, ki je predstavljal večji del pogodbene vrednosti) ter drugič zaradi delno neplačanih obveznosti leasingojema1caob (nadaljnji) prodaji te nepremičnine tretji osebi, glede na to, da je breme DDV od te druge dobave s končnim obračunom prenesel na leasingojemalca?

([1]) UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

Sklep predsednika Sodišča z dne 13. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji proti Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, *skupaj s* P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Zadeva C-633/13) ([1])

(2014/C 202/19)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

([1]) UL C 71, 8.3.2014.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Donau Chemie proti Komisiji

(Zadeva T-406/09) ([1])

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg kalcijevega karbida in magnezija za metalurško in plinsko industrijo v EGP razen Irske, Španije, Portugalske in Združenega kraljestva — Odločba, v kateri je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Določanje cen in razdelitev trga — Globe — Člen 23 Uredbe (ES) št. 1/2003 — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje — Sorazmernost — Nezmožnost plačila)

(2014/C 202/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Donau Chemie AG (Dunaj, Avstrija) (zastopniki: S. Polster, W. Brugger in M. Brodey, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva N. von Lingen in M. Kellerbauer, zastopnika, skupaj s T. Eilmansbergerjem, profesorjem, nato N. von Lingen in M. Kellerbauer)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti člena 2 odločbe Komisije C (2009) 5791 final z dne 22. julija 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.396 – Reagenti na osnovi kalcijevega karbida in magnezija v metalurški in plinski industriji) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko in, podredno, predlog za znižanje globe, ki ji je bila naložena z navedeno odločbo.

Izrek

1. *Znesek globe, naložene Donau Chemie AG na podlagi člena 2(c) Odločbe Komisije C (2009) 5791 final z dne 22. julija 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/39.396 – Reagenti na osnovi kalcijevega karbida in magnezija v metalurški in plinski industriji), se določi na 4,35 milijona EUR.*

2. *V preostalem se tožba zavrne.*

3. *Donau Chemie nosi 90 % svojih stroškov in 90 % stroškov Evropske komisije. Komisija nosi 10 % svojih stroškov in 10 % stroškov, ki jih je priglasila Donau Chemie.*

([1]) UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Reagens proti Komisiji

(Zadeva T-30/10) ([1])

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg kositrnih toplotnih stabilizatorjev — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določitev cen, razdelitev trgov in izmenjava občutljivih poslovnih informacij — Trajanje kršitve — Globe — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Osnovni znesek — Olajševalne okoliščine — Plačilna sposobnost — Enakost obravnavanja — Sorazmernost — Neomejena pristojnost — Ustreznost zneska globe)

(2014/C 202/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italija) (odvetniki: B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi in D. Gullo, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: J. Bourke, F. Ronkes Agerbeek in P. Van Nuffel, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C (2009) 8682 final z dne 11. novembra 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38589 – Toplotni stabilizatorji), ali podredno predlog za spremembo zneska globe, ki je bila naložena tožeči stranki.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Reagens SpA se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 80, 27.3.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. maja 2014 – McBride in drugi proti Komisiji

(Združene zadeve od T-458/10 do T-467/10 in T-471/10) ([1])

(Ribištvo — Ukrepi za ohranjanje staležev rib — Prestrukturiranje sektorja — Zahteve za povečanje ciljev večletnega usmerjevalnega programa zaradi izboljšanja varnosti na krovu — Zahteva Irske glede različnih ladij — Odločba, sprejeta po tem, ko je Splošno sodišče razglasilo ničnost prvotne odločbe v zvezi z istim postopkom — Nova odločba o zavrnitvi — Nepristojnost Komisije)

(2014/C 202/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Peter McBride (Downings, Irska) (zadeva T-458/10); Hugh McBride (Downings) (T-459/10); Mullglen Ltd (Largy, Irska) (T-460/10); Cathal Boyle (Fiafannon, Irska) (zadeva T-461/10); Thomas Flaherty (Kilronan, Irska) (zadeva T-462/10); Ocean Tawlers Ltd (Killybegs, Irska) (zadeva T-463/10); Patrick Fitzpatrick (Killeany, Irska) (zadeva T-464/10); Eamon McHugh (Killybegs) (zadeva T-465/10); Eugene Hannigan (Killybegs) (zadeva T-466/10); Larry Murphy (Castletownbere, Irska) (zadeva T-467/10); Brendan Gill (Lifford, Irska) (zadeva T-471/10) (zastopniki: sprva A. Collins, SC, N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor, nato N. Travers, D. Barry in E. Barrington, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: v zadevah od T-458/10 do T-467/10, sprva K. Banks, A. Bouquet in A. Szmytkowska, nato A. Bouquet in A. Szmytkowska, agenti, skupaj z B. Doherty, barrister, in v zadevi T-471/10, A. Bouquet in A. Szmytkowska, skupaj z B. Doherty)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepov Komisije z dne 13. julija 2010 v zadevah C (2010) 4758, C (2010) 4748, C (2010) 4757, C (2010) 4751, C (2010) 4764, C (2010) 4750, C (2010) 4761, C (2010) 4767, C (2010) 4754, C (2010) 4753 in C (2010) 4752 o zavrnitvi zahteve Irske za povečanje ciljev večletnega usmerjevalnega programa IV za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001 zaradi upoštevanja izboljšanja varnosti ladij Peader Elaine II, Heather Jane II, Pacelli, Marie Dawn, Westward Isle, Golden Rose, Shauna Ann, Antartic, Niamh Eoghan, Menhaden in Brendelen, ki so v lasti P. McBrida, H. McBrida, Mullglen Ltd, C. Boyla, T. Flahertyja, Ocean Trawlers Ltd, P. Fitzpatricka, E. McHugha, E. Hannigana, L. Murphyja in B. Gilla, ki so bili sprejeti na podlagi razglasitve ničnosti sklepa Komisije 2003/245/ES z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48) s sodbami Sodišča z dne 17. aprila 2008 v zadevi Flaherty in drugi proti Komisiji (C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P, ZOdl., str. I-2649) in Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v zadevi Boyle in drugi proti Komisiji (od T-218/03 do T-240/03, ZOdl., str. II-1699).

Izrek

1. *Sklepi Komisije z dne 13. julija 2010 v zadevah C (2010) 4758, C (2010) 4748, C (2010) 4757, C (2010) 4751, C (2010) 4764, C (2010) 4750, C (2010) 4761, C (2010) 4767, C (2010) 4754, C (2010) 4753 in C (2010) 4752 o zavrnitvi zahteve Irske za povečanje ciljev večletnega usmerjevalnega programa IV zaradi upoštevanja izboljšanja varnosti ladij tožečih strank se razglasijo za ničnе.*

2. *Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 328, 4.12.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Adler Modemärkte proti UUNT – Blufin (MARINE BLEU)

(Zadeva T-160/12) ([1])

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Predlog besedne znamke Skupnosti MARINE BLEU — Prejšnja besedna znamka Skupnosti BLUMARINE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 202/23)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Adler Modemärkte AG (Haibach, Nemčija) (zastopnika: J. C. Plate in R. Kaase, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: D. Walicka in G. Schneider, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Blufin SpA (Carpi, Italija) (zastopnik: F. Caricato, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. februarja 2012 (zadeva R 1955/2010 2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Blufin SpA in Adler Modemärkte AG.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Adler Modemärkte AG nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).*

3. *Blufin SpA nosi svoje stroške.*

([1]) UL C 184, 23.6.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. maja 2014 – Nemčija proti Komisiji

(Zadeva T-198/12) ([1])

(Približevanje zakonodaj — Direktiva 2009/48/ES — Varnost igrač — Mejne vrednosti za nitrozamine, nitrozabilne snovi, svinec, barij, arzen, antimon in živo srebro v igračah — Sklep Komisije, s katerim ni bila v celoti odobrena ohranitev nacionalnih odločb, ki odstopajo od teh mejnih vrednosti — Časovno omejena odobritev — Dokaz, da se z nacionalnimi določbami zagotavlja višja raven zaščite za zdravje ljudi)

(2014/C 202/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in A. Wiedmann, zastopnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Patakia in G. Wilms, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Sklepa 2012/160/EU Komisije z dne 1. marca 2012 glede nacionalnih določb, ki jih je sporočila vlada Zvezne Republike Nemčije in s katerimi se ohranjajo mejne vrednosti za svinec, barij, arzen, antimon, živo srebro in nitrozamin in nitrozaminske snovi v igračah po začetku uporabe Direktive 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti igrač (UL L 80, str. 19)

Izrek

1 *Postopek v zvezi z zakonitostjo Sklepa Komisije 2012/160/EU z dne 1. marca 2012 o ohranitvi nacionalnih določb, o katerih je nemška zvezna vlada poslala uradno obvestilo, z mejnimi vrednostmi za svinec, barij, arzen, antimon, živo srebro ter nitrozamine in nitrozabilne snovi v igračah še po začetku uporabe Direktive 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti igrač se ustavi v delu, v katerem se nanaša na barij.*

2. *Člen 1, drugi odstavek, Sklepa 2012/160 se razglasi za ničen v delu, v katerem je odobritev nacionalnih določb o mejnih vrednostih za svinec omejena do 21. julija 2013.*

3. *V preostalem se tožba zavrne.*

4. *Evropska komisija nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki jih je priglasila Zvezna republika Nemčija.*

([1]) UL C 200, 7.7.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. maja 2014 – Argo Group International Holdings proti UUNT – Arisa Assurances (ARIS)

(Zadeva T-247/12) ([1])

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti ARIS — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti ARISA ASSURANCES S.A. — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Soobstoj prejšnjih znamk na trgu — Načelo ameriškega prava, Morehouse defense' — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 202/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Argo Group International Holdings Ltd (Hamilton, Bermuda, Združeno kraljestvo) (zastopniki: R. Hoy, S. Levine in N. Edbrooke, solicitors)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: L. Rampini, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Arisa Assurances SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: H. Bock, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. marca 2012 (zadeva R 193/2011-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Arisa Assurances SA in družbo Argo Group International Holdings Ltd.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Argo Group International Holdings Ltd se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 243, 11.8.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. maja 2014 – Katjes Fassin proti UUNT (Yoghurt-Gums)

(Zadeva T-366/12) ([1])

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti Yoghurt-Gums — Absolutni razlogi za zavrnitev — Razlikovalni značaj — Opisni značaj — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 202/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Nemčija) (zastopnik: T. Schmitz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Walicka, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. junija 2012 (zadeva R 523/2012-4) v zvezi z registracijo figurativnega znamka Yoghurt-Gums kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Katjes Fassin GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 319, 20.10.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. maja 2014 – De Luca proti Komisiji

(Zadeva T-200/13 P) ([1])

(„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Razvrstitev v naziv — Imenovanje na delovno mesto višje funkcionalne skupine na podlagi javnega natečaja — Zavrnitev tožbe na prvi stopnji po vrnitvi zadeve s strani Splošnega sodišča — Začetek veljavnosti novih kadrovskih predpisov — Prehodne določbe — Člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom“)

(2014/C 202/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Patrizia De Luca (Bruselj, Belgija) (zastopniki: sprva S. Orlandi in J. N. Louis, odvetnika, nato S. Orlandi)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopnik: J. Currall, zastopnik) in Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in A. Bisch, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (tretji senat) z dne 30. januarja 2013 v zadevi De Luca proti Komisiji (F-20/06 RENV, še neobjavljena v ZOdl.), ki se nanaša na razveljavitev te sodbe.

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*

2. *Patrizia De Luca in Komisija nosita vsaka svoje stroške v obeh postopkih pred Splošnim sodiščem in v obeh postopkih pred Sodiščem za uslužbence.*

3. *Svet Evropske unije nosi svoje stroške v obeh postopkih pred Splošnim sodiščem in v obeh postopkih pred Sodiščem za uslužbence.*

([1]) UL C 171, 15.6.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. maja 2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España proti Komisiji

(Zadeva T-419/13) ([1])

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na španska postopka na področju konkurence — Zavrnitev dostopa zaradi molka organa — Odločba, sprejeta po vložitvi tožbe — Ustavitev postopka)

(2014/C 202/28)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Španija) (zastopniki: A. Creus Carreras, A. Valiente Martin in C. Maldonado Márquez, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Baquero Cruz in F. Clotuche-Duvieusart, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepa Komisije, s katerim je z molkom tožeči stranki zavrnila dostop do nekaterih dokumentov, ki se nanašajo na korespondenco med Komisijo in Comisión Nacional de la Competencia (CNC, nacionalni organ, pristojen za konkurenco) v zvezi z nacionalnima postopkoma, ki ju je odprla Comisión Nacional de la Competencia.

Izrek

1. *Postopek s tožbo se ustavi.*

2. *O predlogih za intervencijo ni treba odločiti.*

3. *Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške Unión de Almacenistas de Hierros de España.*

4. *Zvezna republika Nemčija in Kraljevina Španija nosita svoje stroške.*

([1]) UL C 304, 19.10.2013.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 6. maja 2014 – Frucona Košice proti Komisiji

(Zadeva T-103/14 R)

(Začasna odredba — Državne pomoči — Alkoholne in žgane pijače — Odpis davčnega dolga v okviru prisilne poravnave — Odločba, s katero je pomoč razglašena za nezdružljivo z notranjim trgom in naložena njena izterjava — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti — Neobstoj fumus boni juris in nujnosti)

(2014/C 202/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovaška republika) (zastopniki: K. Lasok, QC, B. Hartnett, J. Holmes, barristers, in O. Geiss, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Walkerová in L. Armati, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve Odločbe Komisije C (2013) 6261 final z dne 16. oktobra 2013 o državni pomoči Slovaške republike za Frucona Košice a.s. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) v delu, v katerem je bila Slovaški republiki naložena izterjava pomoči.

Izrek

1. *Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.*

2. *Odločitev o stroških se pridrži.*

Tožba, vložena 27. marca 2014 – Ben Ali proti Svetu

(Zadeva T-200/14)

(2014/C 202/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francija) (zastopnik: A. de Saint Remy, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sprejme ukrep procesnega vodstva na podlagi člena 64 Poslovnika, da bi Komisija razkrila „vse dokumente v zvezi s sprejetjem“ izpodbijane uredbe;

— Sklep Sveta 2014/49/SZVP z dne 30. januarja 2014 o spremembi Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji ter Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 81/2014 z dne 30. januarja 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 101/2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe, subjekte in organe glede na razmere v Tuniziji razglasi za nična;

— Svetu Evropske unije naloži, naj ji plača skupni znesek 100 000 eurov za povračilo vseh vrst škode;

— Svetu Evropske unije naloži, naj ji plača znesek 30 000 eurov za stroške obrambe v obravnavani tožbi v skladu s členom 91 Poslovnika in za stroške obrambe, ki se povrnejo;

— Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja sedem tožbenih razlogov, ki so v bistvenem enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v okviru zadeve Ben Ali proti Svetu, T-301/11 ([1]).

([1]) UL 2011, C 226, str. 29.

Tožba, vložena 28. marca 2014 – Aluwerk Hettstedt proti ECHA

(Zadeva T-207/14)

(2014/C 202/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Nemčija) (zastopnika: M. Ahlhaus in J. Schrotz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost Sklepa Evropske agencije za kemikalije SME(2013) 4525 z dne 21. januarja 2014 in računa št. 10 046 841 z dne 23. januarja 2014; in

— toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov, vključno s stroški tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nepristojnost tožene stranke

   — Tožena stranka ni bila pristojna za sprejetje izpodbijane odločbe SME(2013) 4525. Niti Uredba (ES) 1907/2006 ([1]) niti Uredba (ES) 340/2008 ([2]) ne pooblaščata tožene stranke, da izda ločeno odločbo glede vprašanja, ali registracijski zavezanec izpolnjuje MSP merila.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev Uredbe št. 1 z dne 15. aprila 1958

— Tožena stranka v celotnem dopisovanju s tožečo stranko ni upoštevala obveznosti komuniciranja z osebo, ki spada pod pristojnost države članice, v uradnem jeziku te države. Ta kršitev je tožeči stranki preprečila, da bi izpolnila zahteve v zvezi z dokazovanjem statusa malega podjetja.

3. Tretji tožbeni razlog: neutemeljenost izpodbijanih odločb in nesorazmernost upravne takse, ki je bila naložena tožeči stranki

— Izpodbijani odločbi sta vsebinsko napačni. Tožeča stranka je bila upravičena do nižje takse v skladu z Uredbo (ES) 340/2008. Račun tožene stranke v zvezi z upravno takso ni upravičen, ker je bila tožeči stranki upravna taksa naložena na podlagi napačnega postopka. Upravna taksa je brez ustrezne pravne podlage in je nesorazmerna.

([1]) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30. 12. 2006, str. 1).

([2]) Uredba Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 107, 17. 4. 2008, str. 6).

Tožba, vložena 28. marca 2014 – Richard Anton proti ECHA

(Zadeva T-208/14)

(2014/C 202/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Richard Anton KG (Grâfelfing, Nemčija) (zastopnika: M. Ahlhaus in J. Schrotz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost Odločbe Evropske agencije za kemikalije SME(2013) 4524 z dne 21. januarja 2014 in računa št. 10 046 845 z dne 23. januarja 2014; in

— toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov, vključno s stroški tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nepristojnost tožene stranke

— Tožena stranka ni bila pristojna za sprejetje izpodbijane odločbe SME(2013) 4524. Niti Uredba (ES) 1907/2006 ([1]) niti Uredba (ES) 340/2008 ([2]) ne pooblaščata tožene stranke, da izda ločeno odločbo glede vprašanja, ali registracijski zavezanec izpolnjuje MSP merila.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev Uredbe št. 1 z dne 15. aprila 1958

— Tožena stranka v celotnem dopisovanju s tožečo stranko ni upoštevala obveznosti komuniciranja z osebo, ki spada pod pristojnost države članice, v uradnem jeziku te države. Ta kršitev je tožeči stranki preprečila, da bi izpolnila zahteve v zvezi z dokazovanjem statusa malega podjetja.

3. Tretji tožbeni razlog: neutemeljenost izpodbijanih odločb in nesorazmernost upravne takse, ki je bila naložena tožeči stranki

   — Izpodbijani odločbi sta vsebinsko napačni. Tožeča stranka je bila upravičena do nižje takse v skladu z Uredbo (ES) 340/2008. Račun tožene stranke v zvezi z upravno takso ni upravičen, ker je bila tožeči stranki upravna taksa naložena na podlagi napačnega postopka. Upravna taksa je brez ustrezne pravne podlage in je nesorazmerna.

([1]) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30. 12. 2006, str. 1).

([2]) Uredba Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 107, 17. 4. 2008, str. 6).

Tožba, vložena 9. aprila 2014 – Gmina Kosakowo proti Komisiji

(Zadeva T-217/14)

(2014/C 202/33)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Poljska) (zastopnik: M. Leśny, radca prawny))

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka predlaga,

— naj se za ničnega razglasi sklep Evropske komisije z dne 11. februarja 2014 v zadevi SA 35388 s katerim je bilo Poljski naloženo naj od letališča Gdynia-Kosakowo doseže vračilo neupravičeno izplačane državne pomoči;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog:

   — Zmotna ugotovitev dejanskega stanja, na katerem temelji izpodbijani sklep

2. Drugi tožbeni razlog:

   — Kršitev člena 107(1) PDEU zaradi neutemeljene ugotovitve, da je Gmina Kosakowo (Občina Kosakowo) v nasprotju s to določbo odobrila javno pomoč, čeprav je prevzem deležev podjetja Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o. o. s strani prvonavedenega subjekta predstavljal plačilo transakcije v zvezi s pogodbo o zakupu zemljišča; poleg tega tožeča stranka zatrjuje, da je Evropska komisija napačno uporabila merilo zasebnega vlagatelja.

3. Tretji tožbeni razlog

   — Kršitev teh procesnih določb: člen 107(1) PDEU v povezavi s členom 5(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 zaradi napačne uporabe merila zasebnega vlagatelja; člen 7(5) v povezavi s členom 13(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 zaradi nepravilne določitve zneska državne pomoči, ki ga je treba vrniti in v katerega so bili vključeni tudi izdatki za varnost in infrastrukturo; člen 296, drugi odstavek, PDEU, ker izpodbijani sklep ni ustrezno obrazložen, saj ne vsebuje bistvenih ugotovitev, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti njegove razloge.

Pritožba, ki jo je 15. aprila 2014 vložila Evropska agencija za zdravila zoper sodbo, ki jo je 5. februarja 2014 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-29/13, Drakeford proti EMA

(Zadeva T-231/14 P)

(2014/C 202/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska agencija za zdravila (EMA) (zastopniki: T. Jabłoński in N. Rampal Olmedo, zastopnika, skupaj z D. Waelbroeckom in A. Duronom, odvetnikoma)

Druga stranka v postopku: David Drakeford (Dublin, Irska)

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Sodišča za uslužbencev zadevi F-29/13 v delu, v katerem je bila z njo za nično razglašena odločba EMA o nepodaljšanju pogodbe druge stranke v postopku s pritožbo;

— ugodi predlogom, ki jih je pritožnica predložila na prvi stopnji, in sicer zavrnitev tožbe kot popolnoma neutemeljene;

— drugi stranki v postopku s pritožbo naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka, ki je potekal pred Sodiščem za uslužbence.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 8, prvi odstavek, Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije s tem, da je menilo, da je treba izraz „vsako poznejše podaljšanje“ razlagati tako, da se nanaša na vsak postopek, v katerem začasni uslužbenec v smislu člena 2(a) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije po poteku pogodbe za zaposlitev za določen čas v tej vlogi nadaljuje delovno razmerje s svojim delodajalcem, čeprav je ob tem podaljšanju pogodbe napredoval v nazivu ali v funkciji, ki jo opravlja.

2. Drugi pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi napačno uporabilo pravo v zvezi z določitvijo izjeme od razlage člena 8, prvi odstavek, Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije.

3. Tretji pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je uporabilo neomejeno pristojnost.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL